

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: V. Ch.
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17.4.2025 č.j. X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X. ze dne 29. 1. 2025, kterým žalovaná zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zdp“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 28. 1. 2025 žalobkyně není invalidní. Dle

uvedeného posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %.

2. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že dle jejího názoru její zdravotní stav odpovídá invaliditě a byl nedostatečně zjištěn či byl chybně posouzen i v řízení o podaných námitkách kvůli tomu, že se zhoršil a ke všem stávajícím zdravotním potížím, které přetrvávají. Má vzdělání střední odborné a pracovala většinou jako dělnice. Její největší zdravotní potíže v současné době jsou bolesti za krkem vystřelující do levého ramene a ruky. Berou jí křeče tak, že má problém srovnat prsty i ruku. Omezuje ji to a žádá, aby byl znovu posouzen její zdravotní stav.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 6. 3. 2025, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a ustanovení § 8 odst. 7 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, žalobkyně nebyla shledána invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle ustanovení § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % a celkově činí 30 %.
4. Žalobu soud neshledal důvodnou.
5. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
6. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
7. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími

skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

8. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
9. Soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 20. 8. 2025, podle něhož:
10. Posudková komise MPSV shrnula závěry předchozích posudkových komisí ve správním řízení. Lékař IPZS Sokolov dne 28. 1. 2025 uznal za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnocen VAS krční páteře, ztráta pracovní schopnosti stanovena dle kapitoly XIII., oddílu E, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %.
11. Posudkový lékař ČSSZ jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnotil dne 6. 3. 2025 shodné vertebrogenní postižení, míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %.
12. Dále posudková komise MPSV nově zohlednila zprávu o vyšetření v Ambulanci bolesti ze dne 15. 4. 2025, J. T., z níž vyplývá chronická nemaligní bolest při VAS Cp, CB syndrom, foraminální protruze disků C5/6, C6/7, s kompresí kořene C6, C7 I. sin. Počínající neuropatie LHK v. s. Anxiosně depresivní syndrom.
13. Dle zhodnocení zdravotního stavu neurologem v komisi v opakovaných neurologických vyšetřeních K. od dubna do září 2024 jsou konstatovány pouze bolestivé rotace krční páteře, jinak zcela normální neurologický nález. Nemocná si stěžuje na bolesti šíje, propagaci bolesti do horních končetin, není žádná zmínka, přesto uzavíráno jako CB syndrom s iritací kořene C6 a C7. Na MR z května 2024 je stenóza páteřního kanálu v rozměru 7 mm způsobená druhotně protruzemi disků C5/6 a C6/7, výhřez disku není popsán. Je uvažováno o možné kompresi kořenů C6 a C7 vlevo. Lze připustit možný CB syndrom, pokud v příslušných dermatomech nemocná udává brnění či bolest, ale funkční nález na krční páteři je minimální a nejsou žádné známky kořenové léze.
14. Žalobkyně byla posuzována jako dělnice.
15. Posudková komise MPSV konstatovala, že shodně s OSSZ a lékařem ČSSZ určuje rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom krčního úseku při graf. vyš. verifikované foraminální protruzi disků C5/6 a C6/7 s kompresí kořene C7 vlevo a tangováním až lehkou kompresí kořene C6 vlevo, s doprovodným zúžením páteřního kanálu. Nelze vyloučit taktéž spoluúčast zvažovaného CB syndromu s koř. iritací C6 a C7 vlevo a susp. incip. neuropatie LHK.

16. V souladu s doloženými lékařskými nálezy a na základě neurologického hodnocení v komisi klasifikuje PK MPSV dané postižení funkčně jako lehké, bez doprovodných známek kořenové léze, bez průkazu významnější statodynamické páteřní poruchy, s lehkým neurologickým nálezem a minimální funkční patologií na krční páteři i v dalších páteřních úsecích. Procentuální ztrátu pracovní schopnosti komise hodnotí ve shodě s lékařem ČSSZ v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Pokles pracovní schopnosti komise hodnotí v horní hranici stanovené procentní limitace, ve výši 20 % s paralelním zohledněním dělnické profese posuzované desetiprocentním navýšením, čímž vyhodnocuje celkovou míru poklesu pracovní schopnosti shodně s námitkovým řízením ve výši 30 %.
17. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c) nebo d), neboť se nejedná o středně těžké ani těžké postižení více páteřních úseků s recidivujícími nebo trvalými projevy kořenového dráždění, s těžkým poškozením nervů, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi, se symptomatologií neurogenního močového měchýře nebo závažnými poruchami funkce svěrače.
18. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaná schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách. Schopna odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení, s možností střídání poloh sed-stoj.
19. K námitkám žalobkyně v žalobě posudková komise MPSV uvedla, že měla k dispozici doložené lékařské zprávy, které podrobně zhodnotila, odborný náhled na doložené lékařské nálezy poskytl i neurolog přisedící v komisi. Komise neshledala funkční postižení takové závažnosti, které by v souladu s platnou legislativou bylo indikací k invalidizaci posuzované. Žalobkyní uváděné subjektivní obtíže nemají podle posudkové komise odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech.
20. Dle názoru soudu posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni s obsahem posudku. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
21. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 30 %, což podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění nedosahuje ani invalidity prvního stupně.
22. Z výše shrnutých okolností vyplývá, že posudková komise MPSV dospěla ke stejnému závěru jako předchozí dvě posudkové komise ve správním řízení, tedy že žalobkyně není invalidní v žádném stupni invalidity.
23. Soud zhodnotil posudek PK MPSV samostatně i v souvislosti s ostatními podklady ve správním spisu a dospěl k závěru, že posudek je s nimi v souladu, je přezkoumatelný, jeho závěry jsou logické.
24. Všechny tři posudkové komise dospěly ke stejnému závěru, že se nejedná o invaliditu ani v prvním stupni. Ve všech stupních posudkové komise také shodně zhodnotily, že u žalobkyně jde o 30% snížení pracovní schopnosti. Posudková komise MPSV potvrdila zařazení hlavního zdravotního postižení do kapitoly poruch neurologických, neboť se jedná o bolestivý páteřní syndrom krčního úseku. Komise konstatovala dále, že u žalobkyně se

jedná o postižení lehké, bez známek kořenové léze. Rozhodující zdravotní postižení je tak srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII., položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranice, tj. 20 %. Vzhledem k pracovnímu zařazení žalobkyně jako dělnice byla paralelně komisí tato hodnota zvýšena o 10%, celkově činí 30%.

25. S námitkou v žalobě týkající se tvrzení žalobkyně, že došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu neboť má bolesti a křeče v levém rameni a rukou, se posudková komise MPSV dle názoru soudu dostatečně vypořádala, když z výše shrnutého závěru posudku vyplývá jednoznačně, že posudková komise zohlednila všechny předložené lékařské zprávy a neshledala v nich nález, který by odůvodňoval vznik invalidit. Zejména komise dle názoru soudu správně konstatovala, že žalobkyní uváděné bolesti rukou jsou subjektivního charakteru a nemají odpovídající objektivní korelát v předložených odborných nálezech.
26. Podle názoru soudu také posudková komise MPSV dostatečně zohlednila omezení pracovní schopnosti žalobkyně ve vztahu k jejímu hlavnímu pracovnímu zařazení dělnice, neboť z výše shrnutého obsahu posudku je zřejmé, že byla zvolena horní hranice možného základního snížení pracovní schopnosti ve výši 20% a nad tento základní rámec bylo přihlédnuto i k pracovnímu zařazení žalobkyně a v důsledku toho došlo paralelně k navýšení snížení pracovní schopnosti o dalších 10 % právě s ohledem na její kvalifikovanou dělnickou profesi žalobkyně.
27. Soud na základě uvedeného nepovažuje za důvodnou ani žalobní námitku, že žalovaná řádně neposoudila zdravotní problémy žalobkyně, když oba správní orgány posoudily celkovou míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně shodně, jako v soudním řízení posudková komise MPSV.
28. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 27. října 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

samosoudkyně